

Zlobí se na nás naše planeta,
my ještě nevíme, co je to odvěta.
Zlobí se na nás čím dál tím víc,
začíná tady být globální hic.

Dříve než nás přikryje peřinou lávy,
sopky nám vyzdobí ohňostroj slávy.
Každý by chtěl zažít svých pět minut slávy,
ještě než řekne nám: Buďte tu zdraví.

Zlobí se na nás naše planeta drahá,
má díru v závoji svém, za chvíli bude nahá.
Slunce paprsky snadno ledy roztaje,
společně poputujem do vodního ráje.

Sic naše svědomí v duchu se rvou,
nepohne planetka ani brvou.
Než ze svých domovů stačíme utéct,
řeky si samy řeknou, kde chtějí téct.

Možná, že slova tato, jen obavy jsou plané,
a skončí i se mnou na samém dně vody slané.
Možná že dožijeme, nakonec v klidu spolu,
a večeret budeme zase u jednoho stolu.

Obavy má, že tolik nás už neunese,
na dně obličeje zemská deska pohne se.
Moře se rozhodne a města vlnou překvapí,
Všechno co stojí v cestě ve vteřině potopí.